

| Sayın Yusuf izzettin Barış hocamızın kaybı hepimizi çok üzdü. Biz öğrencilerinin ruhunda emeğini, bilgisini, mesleğe sarılışını bıraktığı giderken.

Öğrencisi ve sade bir Toraks üyesi olarak arkasından boynumun borcu veda mesajını göndermek istedim.

1977 yılında Hacettepe tıp fakültesinde öğrenci iken Prof. İzzet Barış'ın dersini dinlemiştim. Hoş sohbet konuşması, ara sıra sert olabilen Anadolu üslubu ile farklılığını hemen ortaya koymuştu.

Yıllar sonra solunum ile ilgilenmeye başladığımda hocam meslektaşım olmuştu. Toraks Derneğinin doğum sancılarında geleneksel hoca çerçevesinden çıkmış, kucaklayıcı baba, koruyucu kale olmuştu.

1998 yılında Toraks Derneği Kongresinin açılış töreninde İzzet hocanın emeklilik konuşması için yaşam öyküsünü araştırmam gerekmişti. İşte hocayı asıl o zaman tanıdım.

Gürcü kökenli bir aileden geldiğini ve nüfus memurunun ailenin fevri yapısını gidermek için "Barış" soyadını verdiğini, deniz subayı olarak uzun gemi seyahatlerinde dış çektiğini, apandisit ameliyatı yaptığını, kırık redükte ettiğini, iki oğlunun da doğumuna yetişemediğini, ama sevincinden gemi direğine tırmandığını, Amerika'daki torununa oyuncak kama verip "kızdı-

ğından çocukların karnına sapla dediğini" o zaman öğrendim.

Askeriyeden emekli olduktan sonra Hacettepe'de akademisyen olmuştu. Herkesin köşesine çekildiği anarşi yıllarıydı. Araştırma, okuma, öğrenmeye bayılıyordu. İnternet yoktu, Literatür 'index medicus' ciltlerinden aranırdı. Zarif eşi araştırmaları hızlandırmak için literatür tarardı. Sormayı, sorgulamayı, cevap aramayı aşıyordu öğrencilerine..

Asbest ve erionit buluşları bu sorular ile başlıyordu. Daha sonraki yıllarda Suudi Arabistan Hacettepe'den hoca istemişti. Sadece bilimine güvenen hocalar cesaret etmişti. Suudilere çok doktor kazandırmıştı.

Yurt dışında, bir ara Türkiye'den geldiğinizi anlayanlar, "İzzet Barış ve asbest" derlerdi.

Kongrelerde tanıdığım Suudiler hocalarını saygıyla anar çok selamlar gönderirlerdi.

Emekliliğinden sonra Osmanlı tarihine merak sarmıştı. Padişah hastalıklarını ve Çanakkale savaşının askeri lojistiğini araştırıyordu. 18 Mart'a rastlayan bir pediatri toplantısında bizi kırmamış Çanakkale savaşını anlatmıştı.

1999 yılında İngiliz Kraliyet Hekimler Derneği İstanbul'da bir hafta sonu

toplantısına ev sahipliği yapmamı istedi. Toplantının bilimsel oturumlarından sonra Heybeliada'da sosyal bir oturum olacaktı.

İngilizler Çanakkale savaşını kendileri anlatmak istediler. İngiliz'in Çanakkale rövanş talebine cevap vermemiz gerekiyordu. Hocamdan rica ettim, İngiliz hekimlerine bir subay edasıyla, bütün savaş taktikleri,

donanmaların yerleri, taburların konumlarını harita üzerinde İngilizce anlattı. Sonunda ; sizden 250 bin, bizden 250 bin kişi öldü ve hiç bir şey kazanamadınız, neden yaptınız ? diye bitirdi. Hocamın sayesinde Çanakkale zaferini bir daha kazanmıştık.

Herkesi her zaman memnun etmek mümkün değildir, İzzet Hoca'nın da her fani gibi hataları olmuştur kuşkusuz. Ancak Yusuf İzzettin Barış vatanını, işini, ailesini seven doğru bir insan, ülkesini yurt dışında en iyi şekilde tanıtan bilim adamı, hepimize kendinden katmış bir öğretmen olarak hatırlanacaktır.

Sevgili hocam,

Bana verdiğiniz iki kiraz fidanını yaşattamadım, kuruttum.

Ama öğretilerinizi öğrencilerime aktardım, nesiller boyu yaşayacaktır.

Hakkınızı helal edin. Mekanınız cennet olsun.

Türk Toraks Derneği MYK'sı, 16 Kasım 2013 tarihli toplantısında, daha önce "Hizmet Ödülü" olarak verilen edilen ödülün, 2014'ten itibaren "Prof. Dr. İzzettin Barış Akciğer Sağlığı Hizmet Ödülü" olarak takdim edilmesine karar verildi.